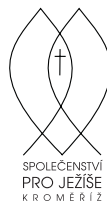

**...neboť beze mne
nemůžete činit nic.**

Jan 15,5

ABBA OTČE – VOJTĚCH KODET - POKRAČOVÁNÍ

ABBA OTČE II (POSLEDNÍ ČÁST)

Vraťme se teď k Ježíšově modlitbě, kterou učil apoštolů. Řekli jsme si, jak je důležité první slovo „Otče“. Svátý Tertulián učí, že modlitba Páně je shrnutím celého evangelia a svátý Augustin říká: „Projděte všechny modlitby, které jsou v Písmu. Myslím, že v nich nelze najít něco, co by nebylo obsaženo v modlitbě Páně.“ Řekli jsme si, že to nejrevolučnější bylo už první slovo „Otče“. Aramejsky Abba. Ale hned následuje „Otče náš“. Kdykoliv totiž vstoupíme do Ježíšova synovského vztahu vůči Otci, tak vždycky hned pochopíme, že to má nějaký následek. Že nejsem jenom syn, ale že jsme synové. Že je zde spousta mých bratrů a sester, kteří patří ke mně. A že k Bohu nejdu sám. Když začnu vnímat Otce jako svého Boha, nutně začnu vnímat celou rodinu, do které patřím. Tím samým se můj vztah k lidem mění. Od chvíle, kdy máme otce, nejsme už nikdy sami. Jsme děti patřící do velké rodiny Boží. No a pak následují první tři prosby otčenáše, které nám ukazují, co je pro náš život nejdůležitější. Jakási hierarchie hodnot. A to je: 1) jméno Otce; 2) Otcovo Království; 3) Otcova vůle.

Zjevení Boha jako Otce dává nový smysl tomu, co ve Starém zákoně bylo tak důležité. Boží jméno, Boží vláda a Boží vůle. A vše to dostává nový rozměr právě díky synovskému vztahu vůči Bohu. První známkou nového života v duchu Ježíšově je, že člověk začne Otce adorat. Začne Ho uctívat. Uznávat. Začne se Mu klanět jako Otci veškerého stvoření, ale také jako Otci svému. A začne se učit ve svém životě vidět Otcovu péči a starost, přítomnost jeho lásky ve svém vlastním životě. A to je ta první prosba „Posvět se jméno Tvé“. To znamená uctívat Otce v Jeho otcovské dobrotě a svrchovanosti. Modlíme se tak, aby všichni dokázali vnímat Boha jako svého Tatínka. To je to posvět se jméno Tvé. To vlastní jméno Otec, aby bylo zjeveno všem lidem na celé zemi.

„Přijď Tvé království“ znamená, že prosím Otce, aby mohl uskutečnit to, po čem tolik touží. Aby se mu všichni lidé oddali. A On čeká na naši spolupráci. On čeká, že Mu budeme druhé lidi přivádět k Němu. Že budeme zprostředkovat to svědectví lásky Otcovy, aby Jeho láska mohla ovlivňovat život všech lidí. Rozšíření Otcova Království tak, že lidé poznávají Otce, tím se šíří Boží záchrana na celý svět. To je tedy to druhé, o co v otčenáši prosíme. „Přijď Tvé království“. Čili aby všechno bylo podřízeno Otcově vládě.

„Buď vůle Tvá“. Když se podíváme na Ježíšův život, tak vidíme, že Otcova vůle bylo něco, pro co Ježíš žil. To bylo pro něho něco nesmírně posvátného. On dokonce říkal, že to byl jeho pokrm, konat vůli Otce. A nastolení Božího Království a úcta k Otci je možná jenom tehdy, když se naplní Boží vůle. Tady je trošku problém, protože my pod pojmem Boží vůle většinou máme představu něčeho těžkého, trudného, náročného. Většinou lidé dávají tento nádherný citát z modlitby Páně „Buď vůle Tvá“ na smuteční oznámení

ve chvíli, kdy už tedy musejí rezignovat ve svém zápase o pozemský život svého blízkého. Většinou to nebývá vyjádření jenom víry, ale také vyjádření rezignace. A to je naprosto někde jinde. To není křesťanský postoj. Otcova vůle, to je plnost života a ne smrt. Otcova vůle, to je láska zjevená v Kristu Ježíši. Otcova vůle, to je největší štěstí pro každého z nás. Nikdo netouží po našem štěstí tak, jako On. Proto, když se člověk modlí „Buď vůle Tvá jako v nebi tak i na zemi“, tak na prvním místě samozřejmě se mnou, a se všemi, které miluji. Jestli člověk přijme a zamiluje si tuto vůli, tak je to projev synovské důvěry, ve které se může Otcovi oddat. Radost těch, kteří skutečně uvěří Bohu, že to s nimi myslí tak dobře, jako nikdo z lidí.

V té druhé části modlitby Páně svěřujeme Otcovi bezprostředně to, co se nás týká. Svěřujeme Mu jednak svoji přítomnost, ale i minulost a budoucnost. Tou první prosbou druhé části je: „Chléb náš vezdejší dej nám dnes“. Tím vyznáváme, že věříme, že Otec je ten, který se o nás stará. Tak, jak o tom Ježíš mluvil. Že smíme sobě na zažít jeho starostlivou péči, že dnes to, co potřebujeme, je v Božím plánu. A že se nemusíme starat o zítřek. Chléb, o který prosíme je znamením všeho, co potřebujeme. Jak Ježíš řekl (Mt 6,34): „Zítřek, ten bude mít dost vlastních starostí.“

Tou prosbou „Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům“, tím svěřujeme Otcovi svou minulost poznamenanou naším hříchem a hříchem lidí kolem nás. Každý den, když se modlíme takto, tak si smíme uvědomit, že jsme nejen synové, ale i hříšníci. Že se to nevyklučuje, že to patří k sobě. A obráceně, že i když jsme hříšníci, tak jsme synové. A to je veliký klíč k duchovní radosti. Odpuštění Otec dává vždycky zdarma. Ale přijmout toto odpuštění je schopen pouze ten, kdo sám odpouští a je ochoten odpouštět.

No a ta třetí prosba druhé části, má dvě části. Ta směřuje k tomu, co máme před sebou. A zbavuje nás strachu z budoucnosti.

„Neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého“. Člověk se instinktivně bojí toho, že zklame, že nalítne, že pokazí svůj život, že prostě nerozezná co je dobré, že se splete, a že nakonec všechno dopadne špatně. Z tohoto strachu nás Otec vyvádí poslední prosbou otčenáše. Překlad „Neuveď nás v pokušení“ je trochu matoucí. My bychom doslovněji mohli říct: „Učiň, ať nevejdeme do pokušení“. Nebo ať se nenecháme svést k tomu pokušení. Ať neustoupíme pokušení. My ve světě nemůžeme žít bez pokušení. To patří k našemu životu, stejně jako zkoušky k životu Ježíšovu. Ale můžeme obstát. Můžeme obstát díky Kristu, který pokušením a zkouškami prošel a nabízí nám svoji milost. Proto prosíme „neuveď nás v pokušení“. Čili my touto prosbou také vyznáváme svoji křehkost, že vlastně bez zvláštní milosti víme, že neobstojíme. A tu zkušenost už většina z nás velmi dobře zná.

Ježíš řekl svým učedníkům (Mt 26,41): „Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení“. Čili abyste nepodlehli pokušení. Je tedy jediný způsob jak obstát, a to je v modlitbě důvěřovat Bohu. Tím zlem, před kterým prosíme, aby nás Otec ochránil je především myšlen ten Zlý, tedy Zloduch, který je reálnou hrozbou pro každého z nás. Slídí po naší svobodě a snaží se nám zkazit všechno to, co jsme v životě vybudovali, co do našeho života vnesl Bůh. Ježíš mluvil o tom, že „dábel je otec lži a lhář od počátku“ (J8,44). A tento lhář a otec lži se snaží soupeřit s otcovstvím Nebeského Otce. Nabízí svoje vlastní otcovství. Otcovství nenávisti, otcovství nelásky, lži, otcovství zla. A Ježíš nás povzbuzuje, abychom se nenechali odvést od toho pravého otcovství, které nám zprostředkoval, a ke kterému nás vedl.

Ještě jednu skutečnost bych rád zmínil. Ježíš na jiném místě evangelia povzbuzoval své učedníky k tomu, aby nikdy nepochybovali o tom, že Otec vyslyší každou jejich

modlitbu. To je veliký problém našeho duchovního života. Lidé většinou říkají: „Bůh neslyší“. Ale jak by mohl neslyšet? Ježíšovo svědectví je zcela jasné (Mt 7,8): „Každý, kdo prosí, dostává“. Čili žádná modlitba není zapomenuta. A Ježíš vysvětluje tuto účinnost modlitby dobrotou Otce, když říká (Mt 7,11): „Jestliže vy, ačkoliv jste zlí, dáváte svým dětem dobré dary, čím spíše váš Otec Nebeský dá dobré věci těm, kdo Ho prosí“. Čili On je ten nejlepší ze všech lidských Otců. Problém je někde jinde. Otec dává dobré věci, nikdy nám nedá zlo a dává Ducha svatého, když o něj prosíme. Jenomže my ve své nerozumnosti jsme jak děti, které nedovedou rozeznat, co je pro nás dobro. A kdy které dobro v našem životě má být. To, že Otec dává vždycky Ducha svatého je pro nás také nesmírně důležité. Protože Duch svatý nám pak vlévá do srdce cit Božského synovství. Nejen abychom věděli, že jsme děti Otce, ale abychom to také vnitřně prožívali. Duch svatý působí, že se opravdu můžeme modlit jako Ježíš. A tak zakoušet zkušenost s tím, co Boží Otcovství skutečně znamená. Pod působením Ducha svatého jakoby měkne naše srdce a v člověku se rodí nová důvěra a vědomí Otcovy blízkosti jako nikdy předtím. Pohled na Otce nám pak pomáhá objevit, kdo vlastně jsme, co je podstatné v našem životě, učí nás být pokornými, a tichými a vděčnými. Pokoře se nedá jinak naučit, než z pohledu na Otcovu dobrotu a Jeho velikost.

Je třeba ještě zdůraznit, že důvěrná modlitba k Otci, která je jakýmsi vrcholným zjevením Ježíšova evangelia, to jeho Abba, Otče, jak nás naučil, a jak nás stále učí Duch svatý, který se v nás takto modlí, má být průvodkyní celého našeho života. Nejen tehdy, kdy to tryská samovolně z našeho nitra, ale i tehdy, když je nám těžko. Dokonce právě ze svědectví Ježíšova vidíme, že Jeho modlitba podržela v těch chvílích nejtěžších. Z tohoto důvodu někteří říkají, že právě toto Abba, Otče, nebo celá modlitba Otčenáš je stvořena nebo je nám dána právě pro nejtěžší chvíle našeho života. Skrze toto Abba, Otče, ve chvílích zkoušek, dáváme Bohu Otci možnost, aby prožil svoji největší radost z otcovství. V té modlitbě nejde jenom o nás. Když to dítě, ačkoliv je vystaveno velkým zkouškám, přesto říká: „Já Ti důvěřuji“, to je ta největší odměna, jakou Bůh může mít. Když Mu říká: „Já Ti věřím můj Tatínku, že mne nikdy neopustíš.“ Na počátku křesťanské tradice Tertulián volal: „Blaze těm, kdo znají Otce.“ A my k tomu můžeme vděčně přidat: „Blaze nám, že jsme směli poznat Otce.“ Že se můžeme modlit: „Otče“. „Abba, Otče, Tatínku.“

Že se můžeme modlit:

„Můj Otče, odevzdávám se Ti. Učiň se mnou, co se Ti zlíbí. Ať se mnou učiniš cokoliv, děkuji Ti za to. Jsem připraven na všechno a všechno přijímám. Nepřeji si nic jiného, než aby se Tvoje vůle vyplnila na mně a na všech tvých tvorech, můj Bože, odevzdávám svou duši do Tvých rukou. Dávám Ti ji, můj Bože, s celou láskou svého srdce, protože tě miluji a protože je potřebou mé lásky dát se. Odevzdat se do tvých rukou. Bez míry, s nekonečnou důvěrou, protože Ty jsi můj Otec.“
(konec)

BOŽÍ SLOVO – POKRM PRO DUŠI NA KAŽDÝ DEN

Odvrať ode mne cesty klamu, podle svého Zákona se nade mnou smiluj. Ž 119,29

SRPEN 2012

1.	ST	Jer 15,10.16-21; Zl 59; Mt 13,44-46	16.	ČT	Ez 12,1-12; Zl 78; Mt 18,21-19,1
2.	ČT	Jer 18,1-6; Zl 146; Mt 13,47-53	17.	PÁ	Ez 16,1-15.60.63; Iz 12; Mt 19,3-12
3.	PÁ	Jer 26,1-9; Zl 69; Mt 13,54-58	18.	SO	Ez 18,1-10.13b.30-32; Zl 51; Mt 19,13-15
4.	SO	Jer 26,11-16.24; Zl 69; Mt 14,1-12	19.	NE	Pr 9,1-6; Zl 34(33); Ef 5,15-20; Jan 6,51-58
5.	NE	Ex 16,2-4.12-15; Zl 78(77); Ef 4,17.20-24; Jan 6,24-35	20.	PO	Ez 24,15-24; Dt 32; Mt 19,16-22
			21.	ÚT	Ez 28,1-10; Dt 32; Mt 19,23-30
6.	PO	Dan 7,9-10.13-14; Zl 97(96); 2Petr 1,16-19; Mk 9,2-10	22.	ST	Ez 34,1-11; Zl 23; Mt 20,1-16a
7.	ÚT	Jer 30,1-2.12-15.18-22; Zl 102; Mt 14,22-36	23.	ČT	Ez 36,23-28; Zl 51; Mt 22,1-14
8.	ST	Jer 31,1-7; Jer 31; Mt 15,21-28	24.	PÁ	Zj 21,9b-14; Zl 145(144); Jan 1,45-51
9.	ČT	1Petr 4,12-19; Zl 31; Lk 9,23-26	25.	SO	Ez 43,1-7a; Zl 85; Mt 23,1-12
10.	PÁ	2Kor 9,6-10; Zl 112(111); Jan 12,24-26	26.	NE	Joz 24,1-2a.15-17.18b; Zl 34(33); Ef 5,21-32; Jan 6,60-69
11.	SO	Hab 1,12-2,4; Zl 9; Mt 17,14-20			
12.	NE	1Kral 19,4-8; Zl 34(33); Ef 4,30-5,2; Jan 6,41-51	27.	PO	2Sol 1,1-5.11b-12; Zl 96; Mt 23,13-22
13.	PO	Ez 1,2-5.24-28c; Zl 148; Mt 17,22-27	28.	ÚT	2Sol 2,1-3a.14-17; ; Mt 23,23-26
14.	ÚT	Ez 2,8-3,4; Zl 119; Mt 18,1-5.10.12-14	29.	ST	Jer 1,17-19; Zl 71; Mk 6,17-29
15.	ST	Zj 11,19a;12,1.3-6a.10ab; Zl 45(44); 1Kor 15,20-27a; Lk 1,39-56	30.	ČT	1Kor 1,1-9; Zl 145; Mt 24,42-51
			31.	PÁ	1Kor 1,17-25; Zl 33; Mt 25,1-13

PRAVIDELNĚ

• každou neděli v 19 h Velká zpěvárna - setkání Společenství pro Ježíše

PROGRAM NEDELNÍCH SETKÁNÍ SPOLEČENSTVÍ PRO JEŽÍŠE:

- 5. 8.: 1. neděle v měsíci: s modlitbou za fyzické a vnitřní uzdravení
- 12. 8.: 2. neděle v měsíci: s modlitbou za evangelizaci Kroměříže
- 19. 8.: 3. neděle v měsíci: společné slavení desátku pro Ježíše s modlitbou za hmotné potřeby, prosperitu, zaměstnání aj.
- 26. 8.: 4. neděle v měsíci: s modlitbou za evangelizační aktivity Společenství

PŘIPRAVUJEME

• Kurzy Alfa - podzimní běh ve farnosti v okrese Uh. Hradiště.

• Přejeme požeňnané prázdniny a čas dovolených a šťastný návrat domů!

PŘIMLOUVEJTE S NÁMI

Každé úterý od 18 h v kapli sv. Tadeáše chválami přimlouváme za milost obrácení pro nás, pro naše rodiny, pro naši farnost, pro naše město a za úmysly nás a našich přátel předložené k přímluvné modlitbě. Podle možnosti se každé úterý i postíme na stejný úmysl.

POVZBUZENÍ: BŮH POTŘEBUJE SVĚDKY!!!

Zpravodaj Brána je distribuován ZDARMA na povzbuzení v rozhodnutí vytvářet „Brány“, tj. malá křesťanská společenství. V případě zájmu o pravidelný odběr pište, volejte, faxujte, mailujte. Za dobrovolné příspěvky na poštovné děkujeme. Číslo účtu: 1421675369/0800. Doklad o daru, či fakturu na reklamu na internetu na požádání vystavíme. Adresa: Porta futura o.s. Velké nám. 48, 767 01 Kroměříž. Informace o akcích pořádaných Společenstvím pro Ježíše na tel.: 603 231 601 nebo tel.fax: 573 336 936, e-mail: brana@email.cz, www.Jezis.cz. Evidenční číslo: MK ČR E 13849